

Helse- og omsorgsdepartementet
Postboks 8011 Dep
0030 Oslo

Sendes kun elektronisk
postmottak@hod.dep.no

Deres ref.:

Vår ref.:
2012/3683-4

Saksbehandler/dir.tff.:
Petra Gabriele Pohl, 776 27488

Dato:
02.01.2013

Svar på høring - Bruk av varslings- og lokaliseringsteknologi i helse- og omsorgstjenesten og oppheving av avviklingsloven

Universitetssykehuset Nord-Norge har mottatt høringen 4.10.12. Høringen har vært distribuert til fagmiljøer i aktuelle klinikker. Vedlagt oversendes mottatt høringsvar fra Rus og spesialpsykiatrisk klinikk i UNN.

Nasjonalt senter for samhandling og telemedisin, som er en enhet i UNN, var egen høringsinstans og har derfor sendt et separat høringsinnspill.

Med vennlig hilsen

Svein Ivar Bekkelund
konst. fag- og forskningssjef

Petra Gabriele Pohl
stabsrådgiver

Kopi til:
Bård Schive
Grete Furu

Høringssvar fra Rus og spesialpsykiatrisk klinikk UNN HF - Bruk av varslings- og lokaliseringsteknologi i helse- og omsorgstjenesten og oppheving avviklingsloven

Fra:	v/Margit Måsø og Bård Schive
Dato:	20.12.12

Høringen fra Rus og spesialpsykiatrisk klinikk er basert på drøfting ved døgnsesjon og poliklinikk i Alderspsykiatrisk avdeling, som klinikken slutter seg til.

Klinikken er generelt enige i lovforslaget og positive til den nye lovhomehlen som gir Helse- og omsorgstjenesten adgang til å treffe vedtak om bruk av varslings- og lokaliseringsteknologi på brukere som mangler samtykkekompetanse. Dette gjelder særlig i forhold til pasienter med demens.

Vi ser likevel at det er en utfordring å avgjøre hvilke pasienter det er forsvarlig å utstyre med varslings- og lokaliseringsteknologi, jfr. utdraget fra svaret HOD gav i 2009:

”I forhold til pasienter som omfattes av kapittel 4A, antar vi imidlertid at det bare i et begrenset antall tilfeller vil kunne anses faglig forsvarlig å la en pasient ferdes fritt selv om vedkommende kan spores opp eller følges via GPS. Det må for eksempel antas at en del pasienter i denne gruppen vil ha problemer med å lese et trafikkbilde eller oppfatte faresignaler i omgivelsene. Risikoer som følge av dette vil ikke en GPS kunne beskytte mot. Dersom vedkommende motsetter seg å bære GPS, løper man dessuten en risiko for at vedkommende fjerner mottakeren eller plagg/sko som mottakeren er festet til. I slike tilfeller blir GPS en utilstrekkelig beskyttelse mot skadehendelser eller dødsfall.”

Det er viktig at det inngår i vurderingen hvordan forsvarligheten ved bruk av dette tiltaket kan ivaretas, samt hvordan pasienten/brukeren likevel kan nyttiggjøre seg dette tiltaket med minst mulig inngripelse.

Vi ser imidlertid ikke at dette er et tiltak som bør benyttes i stort omfang, da man kan risikere at pasienter/brukere blir utstyrt med GPS som en ”sovepute” for andre viktige tiltak (f.eks. å ha med seg personell på tur e.l.).

Vi har ingen innvendinger mot oppheving av midlertidig lov om avvikling av institusjoner og kontrakter under det fylkeskommunale helsevern for psykisk utviklingshemmede.